

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 maja 2020 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził iż D. G. pobrał nienależne świadczenia za okres od 1.02.2019 r. do 28.02.2019 r. w łącznej kwocie 1029,80 zł z tytułu renty socjalnej i, w związku z powyższym, zobowiązał ubezpieczonego do zwrotu wskazanych nienależnie pobranych świadczeń.

/decyzja – k. 93 – 94 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 22 czerwca 2020 r. złożył D. G. i wniósł o uchylenie lub zmianę zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu wskazał, że bezzasadnie stwierdzono nadpłatę świadczenia. Ubezpieczony wskazał iż jest zatrudniony w Zakładzie (...) „Ja – Ty – My” i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie miesięczne w kwocie netto 1242,10 zł które wraz z kwota renty socjalnej nie przekracza kwoty stanowiącej podstawę zawieszenia tego świadczenia. Wnioskodawca podał iż jego pracodawca dokonał wypłat wynagrodzenia za styczeń w lutym, 2019 r. Podniósł, iż nie ma wpływu na opóźnienia w płatnościach, po stronie pracodawcy. W konsekwencji w lutym otrzymał zarówno wynagrodzenie za miesiąc styczeń i luty 2019 r. Nie oznacza to, jednak, w jego ocenie, że w lutym osiągnął podwójny dochód. Dochód, w ujęciu rocznym, nie uległ zmianie, nie ma więc podstaw do zawieszenia i żądania zwrotu renty socjalnej.

/odwołanie – k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc, iż wnioskodawca nie kwestionuje okoliczności, iż w lutym 2019 r., osiągnięty przez niego przychód wyniósł 3375 zł.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 18 listopada 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu D. G. rentę socjalną od 3 września 2015 r. na czas określony. Organ rentowy przyznając ubezpieczonemu rentę i w każdej następnej decyzji pouczył ubezpieczonego o treści art. 10 ust. 6 ustawy o rencie socjalnej i konieczności powiadomienia organu rentowego o wszelkich okolicznościach mających wpływ na prawo do renty.

/decyzja z 3.09.2015 r z pouczeniem – k. 15-16 akt ZUS, decyzja z 26.09.2018 r. z pouczeniem k. 21-24 akt ZUS, decyzja z 16.11.2018 r. z pouczeniem – k. 35- 38 akt ZUS/

Wnioskodawca od dnia 10.09.2018 r. jest zatrudniony w Zakładzie (...) „Ja – Ty – My”

/ bezsporne umowa o pracę k. 31/32 akt ZUS/

Z tytułu zatrudnienia w 2019 r. wnioskodawcy wypłacono następujące sumy wynagrodzenia za pracę:

1. w styczniu 2019 -0 zł
2. w lutym 2019 r. wynagrodzenie za styczeń 2019 r. (w dniu 4.02.2019 r.) oraz za luty 2019 r. (w dniu 27.02.2019 r.). W konsekwencji w miesiącu lutym 2019 r. pracownik uzyskał przychód w kwocie 3375,00 zł.
3. w marcu 2019 r. -1687,50 zł
4. w kwietniu wynagrodzenie -1687,50 zł i premia 359,13 zł., razem przychód 2046,63 zł.
5. w maju -1687,50 zł,
6. w czerwcu 1988,20 zł w tym wynagrodzenie za czerwiec w kwocie 1701,66 zł brutto i premia za maj 286,54 zł,

7. w lipcu 1916,73 zł brutto w tym wynagrodzenie za pracę w kwocie (...),50 i premię 229,33 zł,

8. w sierpniu 1758,82 zł wynagrodzenie za pracę w kwocie (...),50 i premia 71,32 zł

/ wyjaśnienie rozbieżności k. 75-78, listy płac k. 79-86 akt ZUS/

Wynagrodzenie za styczeń 2019 r. ubezpieczony otrzymał w dniu 4 lutego 2019 r.

/ wyjaśnienie rozbieżności k. 75-78, listy płac k. 79-86 akt ZUS/

Ubezpieczony w w/w miesiącu lutym 2019 r. uzyskał przychód 3375,00 zł. (1687,50 zł x 2) przekraczający 70% przeciętnego wynagrodzenia w 2019 r.

/ notatki w sprawie ujawnienia nadpłaty k. 87-90 akt ZUS//

Zaskarżoną decyzją z dnia 13 maja 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. zobowiązał D. G. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń za okres od 1 lutego 2019 r. do 28 lutego 2019 r. w kwocie 1029,80 zł z tytułu renty socjalnej.

/decyzja – k. 93 – 94 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów w tym zaświadczeń zgromadzonych w aktach ZUS. Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę, ich treść nie była kwestionowana przez wnioskodawcę.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy jest pomiędzy stronami bezsporny. Wnioskodawca przyznał bowiem, że w 2019 r. był zatrudniony w Zakładzie (...) „Ja – Ty – My”, osiągał dochody, z tego tytułu, oraz pobierał rentę socjalną.

Wnioskodawca podnosił jedynie w odwołaniu od decyzji, że w lutym 2019 r. otrzymał wynagrodzenie z opóźnieniem za dwa miesiące tj. za styczeń 2019 r. i za luty 2019 r. podał, że nie oznacza to, że w lutym osiągnął podwójny dochód. Dochód w ujęciu rocznym nie uległ zmianie.

Zgodnie z Komunikatem Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie granicznych kwot przychodu dla 2019 r. stosowanych przy zawieszaniu albo zmniejszaniu emerytur i rent (M.P. z 2018 r., poz. 1154.), że od dnia 1 grudnia 2018 r. kwota przychodu odpowiadająca 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za III kwartał 2018 r. ogłoszonego do celów emerytalnych wynosi 3206,20 zł.

Zgodnie z **art. 10 ust. 1** ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (t. j. Dz. U. z 2020 r., poz.1300.), prawo do renty socjalnej zawiesza się w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

W myśl ust. 2 art. 10, za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 1, uważa się zatrudnienie, służbę, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie działalności pozarolniczej.

Zgodnie z ust. 4 art. 10, za przychód, o którym mowa w ust. 1, uważa się również kwoty pobranych zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego oraz wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy, kwoty świadczenia rehabilitacyjnego i wyrównawczego, zasiłku wyrównawczego i dodatku wyrównawczego.

Stosownie do treści ust. 5, prawo do renty socjalnej ulega zawieszeniu w razie osiągnięcia przychodu innego niż wymieniony w ust. 1-4, zaliczonego do źródeł przychodów podlegających opodatkowaniu na zasadach określonych w

art. 27 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.), z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1 i 2, lub osiągnięcia przychodów z tytułu umowy najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, opodatkowanych na podstawie przepisów o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Zgodnie z treścią ust. 6 art. 10, prawo do renty socjalnej zawiesza się za miesiąc, w którym zostały osiągnięte przychody, o których mowa w ust. 1-5a, w łącznej kwocie wyższej niż 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do celów emerytalnych.

Stosownie do treści ust. 7 art. 10, osoba pobierająca rentę socjalną lub jej przedstawiciel ustawowy, są obowiązani niezwłocznie powiadomić organ wypłacający rentę socjalną o osiągnięciu przychodu w kwocie powodującej zawieszenie prawa do renty socjalnej. Powiadomienie następuje w formie pisemnego oświadczenia. W przypadku, gdy składki na ubezpieczenia społeczne są odprowadzane przez płatnika składek, osoba pobierająca rentę socjalną jest obowiązana do przedstawienia zaświadczenia albo oświadczenia określającego kwotę przychodu.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że ubezpieczony w w/w miesiącu lutym 2018 r. osiągnął przychody z tytułu wynagrodzenia za pracę przekraczające 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do celów emerytalnych. Uzyskał tytułem wynagrodzenia kwotę 3375,00 zł. (1687,50 zł x 2).

Nie ma racji wnioskodawca, twierdząc, że, otrzymane przez niego, w spornym miesiącu lutym 2019 r., kwoty wynagrodzenia nie powinny powodować zawieszenia renty, gdyż częściowo wypłacono mu je za wcześniejsze miesiące tj. za styczeń 2019 r. i za luty 2019 r.

Zgodnie z treścią w/w **przepisu art. 10 ust. 1 i ust. 2 wszelkie** przychody uzyskane z zatrudnienia stanowią przychody, które są brane pod uwagę przy ustaleniach czy uzyskany przychód nie przekroczył 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Dlatego też wyliczenia dokonane przez organ rentowy są prawidłowe i brak jest podstaw do ich kwestionowania.

Zgodnie z dyspozycją **art. 138 ust. 1** ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 53) w zw. z art. 15 ustawy o rencie socjalnej, osoba, która nienależnie pobierała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu, przy czym za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust 1 uważa się:

1. świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności ustania lub zawieszenia prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania;
2. świadczenia przyznane lub wypłacane na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia. Ponadto za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust 1 uważa się również świadczenia wypłacone w przyczyn niezależnych od organu rentowego osobie innej niż wskazana w decyzji tego organu.

Natomiast według ust. 4 nie można żądać zwrotu kwot nienależnie pobranych świadczeń za okres dłuższym niż 12 miesięcy, jeżeli osoba pobierająca świadczenie zawiadomiła organ rentowy o zajściu okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części a mimo to świadczenia były jej nadal wypłacane, w pozostałych zaś wypadkach – za okres dłuższy niż 3 lata z zastrzeżeniem ust. 5.

Na mocy **art. 84 ustawy** z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 266) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego

A zatem, podstawą uznania świadczenia za nienależne jest zaistnienie okoliczności, powodujących ustanie lub zawieszenia prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania. Chodzi tu o okoliczności, które nie istniały w chwili przyznania świadczenia, natomiast powstały w czasie jego pobierania.

W świetle cytowanych przepisów, oraz na tle ustaleń faktycznych, poczynionych przez Sąd, decyzja organu rentowego, zobowiązująca skarżącego do zwrotu nienależnie pobranej renty socjalnej za miesiąc luty 2019 r. w kwocie 1029,80 zł., jest całkowicie zasadna. Fakt pobrania nienależnego świadczenia, po dokonaniu prawidłowego wyliczenia przez organ rentowy, wydaje się nie budzić żadnych wątpliwości.

Przepis art. 138 ust. 2 pkt 1 wyżej cytowanej ustawy uzależnia zwrot uznanego za nienależnie wypłacone świadczenie od prawidłowego pouczenia o skutkach pobierania świadczenia bez podstawy prawnej. Skarżący został o powyższym pouczony szczegółowo, w decyzji przyznającej mu prawo do renty socjalnej.

W związku z powyższym brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do uwzględnienia odwołania skarżącego w tym zakresie.

W świetle tych okoliczności Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

J.L.